

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"א

עין משפט נר מצוה

בש א מיי פ"ה מהל'
גירושין הל' ג סמג
עש"נ טו"ש"ע ה"ר"ע סימן
קלט ספק ד'
ל ב מיי שם הלכה ד'
טו"ש"ע שם ספק ו'
לא ג ד מיי שם הלכה ג'
טו"ש"ע שם ספ"י ד'
לב ה ו מיי שם טו"ש"ע
שם ספק ו'
לג ז ה מיי שם טו"ש"ע
שם ספק ד'
לד ט מיי שם הלכה ד'
טו"ש"ע שם ספק ו'
לה י מיי פ"ד מהל'
שבת הלכה ז' סמג
לפון פ"ה טו"ש"ע א"ח
סימן שמה ספק ה'
לו ב מיי פ"ה מהלכות
גירושין הלכה ו' סמג
עש"נ טו"ש"ע ה"ר"ע סימן
קלט ספק ו' :

פסקי ר"ד

שנח בקרקע: היתה עומדת
על ראש הגג וכו' והוא לא
מיטטר פ"ח דאפילו דיקא
ואמרת ליה לבראי ואמאי
קבתי כיון שהגיע לאויר
הגג ואע"פ דלא נח אם
נשרף או נמחק היא
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל בגג ישיש לו
מעקה עסקין עולא בר
מנשה משימה דאבימי
אמר הכא בפחות מג'
סמוך לגג עסקין וכל
פחות מג' סמוך לגג כגג
דמי: הוא מלמעלה וכו'
פ"י ורשא בגג דירה וחצר
דידיה סיפא כגג דידיה
וחצר דידיה: והא לא
מיטטר פירוש דקס"ד
שהגג גבוה מחומות החצר
דאחי זיקא ושדי ליה
לבראי וחיבי תני כיון
שיצא מרשות הגג ונמחק
או נשרף קודם שיגוה
באורי החצר הרי זו
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל כגון שהיו
מחיצות התחתונות
עודפות על העליונות וכי
נפיק מאויר הגג מיד מגיע
לתוך מחיצות החצר:

(א) כ"ל פ"י דלמי זיקא ושדי
ליה לבראי וכו'.

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אשעיא דאמר לעיל (ע"א) אפילו היא
צטבריה וחכרה צליפוי האי עומדת היינו כמי שעומדת
כלומר כגון שמתמרת כדמשי לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך
חכרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג לידה מייירי שעומדת
צרשותה דמזיקי לה בגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות
ע"ה הע"ר יגוה. דמיד שיצא
מראש הגג נכנס לראש חצר וא"ת ומה
מועיל דעודפות מ"מ כשזרקו מעל
המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון
דשלא מחיצות עודפות חשיב משתמר
ואין לחוש למחילה רביעית אי נמי
כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועודפות
המחיצות גם כ"י רביעית מצד זה ומצד זה
וכנגד המעקה אינו כי אם פתח צלמא
אי נמי כשהגג עומד בצמצע החצר ולא
מן הצד ומחיצות החצר מוקפות לו מכל
כד וא"ת דלמרינן במרובה (ב"ק דף ע"ג):

באומר זרוק גניבתך לתלמי ותיקני לי
חכרי גניבתך דליקור שבת ואיסור
גניבה כמי כאלד והיכי באלד
והא לענין שבת מיחייב אפילו למעלה
מן המחיצות עד שלא נכנס עדיין
תוך המחיצות דר"י עולה עד לרקיע
ולענין קנין עד דמטי לתוך המחיצות
וי"ל דמייירי כשזרק דרך פתח ולא מעל
המחיצות: **במאן** רבאי דאמר
קלוטה כמי שהונחה רביא. תימה
דנקט רבי דלא איירי אלף צרשות הימיד
מקורה משום דביתא כמאן דמליא דמיא
כדלמרינן צריש שבת (דף ה.) ודר"ע
הוה ליה למינקט דלית ליה קלוטה כמי
שהונחה דמיא אפילו צרה"ר א' ונראה
דהשתא סלקא דעתין דטעמא דרבי
לאו משום קירוי אלף משום והכי
אית ליה דכמאן דמליא דמיא ולהכי
קאמר כמאן כרבי דכ"ע לא מיתוקמא
מדמלכרת מחיצות החיצונות עודפות
ולר"ע אית ליה דכמי שהונחה דמיא
אפילו צרה"ר א' אלף דלא כרבי מוקמת
לה ומשני אפילו תימא רבנן כו' ולפי
זה יכול להיות טעמא דרבי משום
קירוי כדלמרינן שבת (יב) :

דרך ע"ייה אינה מגורשת מ"מ
מעיקרא לא אמינא קאי. ולא
דמי להא דצעי רבא צפ"ק דצ"מ (דף
יב.) זרק ארנקי צפתא זה וילא צפתא
אחרת מנהו אויר שאין סופו לנוח כמנוח
דמי או לא? הכא דבדרך עלייה אין דומה
כל כך שיהא עומד לנוח אי נמי התם
צבית מקורה דומה יותר עומד לנוח:
והא

וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
דידה וחצר דידיה אמאי מגורשת אלא בגג דידיה וחצר דידה רישא בגג דידה
וחצר דידיה סיפא בגג דידיה וחצר דידה אלא לאו דאושלה מקום דחד
מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מידי איריא דלמא
הא כדאיתא והא כדאיתא רישא בגג דידה וחצר דידיה סיפא בגג דידיה
וחצר דידה אמר רבא שלש מדות כגניטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
עליה הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מיטטר והא רב הסדא
געין קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה הייב לפי
שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יראה לא מיטטר
והא

גמ' והא לא מיטטר. אויר הגג דלמי זיקא ושדי ליה מקמי דלינת וכי
לא שדיה זיקא ואירע לו דבר אחר צבא כלב וקלטו או גשמים מחקוהו
אמאי קמני מגורשת מן האויר הא צבינן אויר סופו לנוח: **בפחות**
מג' רב' אויר דמתני' צבכי עסקין דהוי כמאן דנח והלכך קנאתו
בהנחתו דכיון דהגג גבוה י' הוא הו"ל
לה חצר המשמרת לכל דניח צבוכיה:
והא לא מיטטר. דקס"ד שהגג גבוה
מחומת החצר והיכי קמני כיון שיצא
מראש הגג מגורשת הא אין סופו
לנוח אפילו לא צבא דליקה דלמי זיקא
ודחי ליה חוץ למחיצות: **שהיו מחיצות**
התחתונות. של חצר: **עודפות.** על
מעקה של גג דכי נפיק מגג מעל
לאויר מחיצות חצר ומשום הכי צבינן
עודפות דהאי דקאי בתוך מחיצות
מעקה הגג (א) וזרקו כלפי מעלה כדי
שיעבור את המעקה ויפול לחצר:
קלוטה. בתוך האויר: **כמי שהונחה.** לארך
דמתיא הו"ל שצבת מרה"ר ליה"ר
והי"ל צלמטע רבי מתיא וחכמים
פוטרים: **וא"ל רבי זורא לרבי אפי כו'.**
גרסי' זה כדשני עולא אפילו תימא
רבנן כו': **דרך יודע.** כשזרקו כלפי
מעלה כדי להעצירו את המעקה לא
נמחק עד שהגיע לחזור ולירד: **אצל**
נמחק דרך עלייה. אע"פ שיצא מאויר
הגג לאויר חצר ומחיצות התחתונות
עודפות: **אינה מגורשת.** דדרך סילוקו
לא מיקרי נתימה אלף דרך הנחתו ללא
לרשותה: **שקדם גט דליקה.** שקדמה
זריקת הגט בחצר קודם שתיא דליקה
באויר החצר: **רשויים חוקים לגיטין.**
אם השאלה הצעל מקום חלמינו
ולא צבילת גיטה לא השאלה גגו או ביתו
נמחלן אחרת לא קפיד דמי מקומות לא
מושלן. משום דמייירי ע"ה רחיה ממתני'
נקט ג' מהא: **הא כדאיתא והא**
כדאיתא. רישא בגג לידה וחצר דידיה
וצבינן אויר הגג: **סיפא בגג דידיה**
וחצר דידיה. מיגרשא באויר חצר אצל
אי מריוויה דידיה ואשלה מקום אימא
כן ללא קפיד: **שלא מדום צביטין.**
חלוקות מדין שאר איסורין: **הני מילי.**
דפליגי רבנן: **והא דאמר רב הסדא**
געין קנה. בחצר גבוה ממחיצת החצר:
וזרק. מרה"ר: **ונה על גביו הייב.**
דהו"ל לה הנחה צרה"י שאויר רה"י
עולה עד לרקיע אע"ג דאויר רשות
הרבים אינו למעלה מעשרה כדלמרי'
צבס' שבת (דף ע"ג): **הני מילי.** דהוי
כמנוח לארך לענין שבת: **אצל.** אם
היה חצר של אשה וקנה ענין גבוה מן
המחיצות אינה מגורשת שאין סופו לנוח
לארך דמני ליה זיקא חוץ למחיצות
וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת
הוא דומיא לידה והא לא מיטטר:
והא

(א) שבת ד. לו. ב"ק ע"ג.
(ב) דפדרי שלש רשות.
(ג) מרה"ר ש"ק.
(ד) נעיל ע"ג. (ד) שבת.
(ה) ע"ה (א) זיל זרקו רש"ע.
(ו) דפדרי ופול וכל'
(ז) רש"ע. (ז) שבת ד.
(ח) דפדרי ופול ומגורשת.
(ט) דפדרי צריעית.
(י) זיל ממרה. רש"ע ופי'
מרה"ר ש"ק. (יא) ופי'
תוספת שבת ה. ד"ה לא
זיקא: ע"ה ד"ה כמאן.

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהונחה
דמיא. תפס הו"ל וקלט
באורה של רשות הרבים
כמי שהונחה בחוקו הוא
ואע"פ דלא נח (שבת ד.)
הו"ל מרשות לרשות כיון
שקלטת האויר תמידי משום
שבת דיון דסופו לנוח
כמנוח מדום. (ב"ק ע"ג).
דאושלה מקום. חלמינו
לקות בו גט. דלחשבה
השאלה (לעיל ע"ה). געין
קנה. סממיה אין רבא ד'
מיה' ונה על גביו.
חיובי. כמנוח ע"ג קרקע
דלא צבי הנחה על ג'
מקום ד' צרה"י (שבת ג' ז).

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. מוס' ב"ק
ע ע"ז ד"ה כמאן: [דהא]
הכא החצר איירי דאינה
מקורה. רש"י. ב. אפילו
בלא מחיצות כלל. מוס'
ב"ק ג. ג. ולא איפשיטי
התם. ר"ן. ד. דמינוכר רב
שהוא מתחלק מן ההנחה
שהו"ל כלפי מעלה.
רש"י.